

פלאג:מאי טעמא נפיש לחד - ולא היה להטעינו לבדו:וזוטר לתרי - וכיון דאינו ראוי לשני משאות דרך בני אדם להתחזק ולטוענו כאחד, הלכך דמי (נמי לאונס):

ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצו

ידוע לכל שזו פרשה של "שור תם" והדין הוא שמשלם "חצי-נזק". כלומר אים שור ראובן נגח שור של שמעון, ומתחילה היתה שווה 200 ועכשיו שווה רק 44, א"כ נפסד שמעון סך של $200-44=156$ אין אומרים שישלם ראובן כל הסכום של 156, [וכן באמת הדין בשור "מועד"] רק משלם ראובן $156/2=78$. נמצא שמעון יש לו עכשיו $122=44+78$ והפסיד שמעון 78, כי אין ראובן חייב "לפצות" לו רק "חצי-הפסדו" דהיינו 78.

אך לשון תורה לחוד ולשון חכמים לחוד! יש ליתן לו חצי שור החי. וחצי שור המת (כלומר חצי הנבילה) וכמובן שמדובר בשני השוורים שווים (200) כדי להבין ולהמחיש ששני הדברים עולים בקנה אחד ציירתי שני ציורים. אחד "לשון תורה" ואחד "לשון חכמים" ורואים בחוש שאין שום נפקא מינא בין שני הדרכים - בשניהם משיגים אותה ה area של כל ה"עיגול" a או b כלומר 156, (כל העיגול היא 200)

טעם הדבר פשוט כי אין ראובן "פושע" כל כך שלא נודע לו מעולם כי שורו "שור נגח" ומיחשב כקצת "אונס" על כן פטרנו התורה מלשלם הכל, ומספיק שישלם חצי (מצאנו כעין זה בבבא מציעא פג אתקין רב חייא בר יוסף בסיכרא, הני דדרו באגרא ואיתבר, נשלם פלאג. מאי טעמא? נפיש לחד וזוטר לתרי. קרוב לאונס וקרוב לפשיעה. ופירש רש"י: דדרו באגרא - מוט כפוף באמצעו ונותנו על כתפו ונושא שני בדין בשני ראשיו, ונושא בו משא

חידת השבוע: מתי נאמרה פרשת עבד עברי?

איזה פסוק יש בו תרגום שמופיע חמשה פעמים! מלה אחת בשינויים קלים (במובנים שונים)?

פתרון החידה: פינחס ויעל אשת חבר הקינו (בני בניו של יתרו שעזרו את ישראל).

נח, אליעזר, יתרו, דוד, אחימעץ, חירם, שלמה, עזרא (כולם אמרו ברוך ד')

הזוכים: ר' אלעזר בריעגער (ר"מ בישיבה תורה ודעת) ור' י. וועבער

זה מה שקרה

דרך המשנה

כבד:משלם פלאג- פועל שקבל עליו להוליך חביות ממקום למקום ונשאם באותו מוט ונשבר משלם